

Bedkommende andrager . . . . .	283,661 Kr. 48 Ø.
Da Banens Længde ifølge den af den kontrollerende Ingeniør foretagne Opmaal- ling udgjør 5,18 Mil, udredes heraf i Overensstemmelse med Reglerne i Lov af 23de Mai 1873 (3: af Staten og Kommunerne) . . . . .	259,000 — „ —

medens Resten . . . . . 24,661 Kr. 48 Ø.  
vil være at udrede af Aarhus—Nyomgaard Jernbaneselskab.

I den nævnte Sum af 283,661 Kr. 48 Øre, der ialt er medgaaet til Expropriationsgodtgjørelse i Anledning af Baneanlægget, er indbefattet Renter af de udbetalte Erstatninger til Beløb af 14,272 Kr. 85 Øre. Med Hensyn hertil har Jernbaneselskabets Bestyrelse udtalt, at naar det i Loven af 1875 er bestemt, at den Del af Udgiften til Expropriation, der overstiger 50,000 Kr. pr. Banemil, skal udredes af vedkommende Koncessionshaver, har det formentlig ikke hermed været Hensigten at bestemme, at ogsaa de Lodseierne i Genhold til Forordningen af 5te Marts 1845 tilkommende Renter af Godtgjørelsessummerne fra det Tidspunkt, da Expropriationen af de paagjældende Arealer finder Sted, indtil Udbetalingen af Erstatningsbeløbene kan ske, skulle medregnes ved Udgjørelsen af de Beløb, Koncessionshaverne skulle udrede i Expropriationsgodtgjørelse. Bestyrelsen har i saa Henseende fremhævet, at det Tidspunkt, da Expropriationsgodtgjørelserne forfalde til Udbetaling, er selve den Dag, da Grundstykkerne stilles til Disposition for Jernbanen. Naar Beløbene ikke udbetales paa denne Dag, men først naar Taxationsforretningerne ere afholdte, og Regnskabet for hver enkelt Lodseiers Bedkommende er opgjort, hidrører dette alene fra, at det er umuligt strax at faa Størelserne af Godtgjørelserne endelig fastsat. I Mellemtiden, indtil Udbetalingen finder Sted, haves imidlertid de Beløb, der i sin Tid skulle udbetales, til Raadighed og kunne altsaa gjøres frugtbringende. Bestyrelsen har derfor anholdt om, at det nævnte Beløb af 14,272 Kr. 85 Øre maa blive holdt ude af Betragtning ved Beregningen af den Sum, Jernbaneselskabet i Genhold til den nævnte Lovbestemmelse vil have at udrede i Expropriationsgodtgjørelse.

Thvorvel det nu formentlig maa anses for utvivlsomt, at Selskabet ifølge Udtrykkene i Loven af 4de Mai 1875 er forpligtet til at udrede hele det Beløb, der er udbetalt i Expropriationsgodtgjørelse til det omhandlede Jernbaneanlæg udover den i Loven fastsatte Sum af 50,000 Kr. pr. Banemil, synes Billighed dog at tale for, at Staten, der i Mellemtiden, indtil Udbetalingen fandt Sted, har havt de paagjældende Summer til Raadighed, overtager den ommeldte Udgift, saa meget mere som det vistnok maa indrømmes, at man ved Affattelsen af den paagjældende Lovbestemmelse næppe har stillet sig klart for Die, hvorledes der vilde være at forholde med de Lodseierne tilkommende Renter af Erstatningsbeløbene. Det foreslaas derfor, at Statskassen alene udreder det ommeldte Beløb. I Overensstemmelse hermed er dette opsørt paa nærværende § og ikke paa den almindelige Konto for Expropriationsudgifter paa § 27, da det med Hensyn til denne er Regel, at Halvdelen af den medgaaede Udgift skal refunderes Statskassen af Kommunerne.

Det Beløb, Aarhus—Nyomgaard Jernbaneselskab vil komme til at udrede i Expropriationsudgifter, vil herefter udgjøre 10,388 Kr. 63 Øre.

ad 12. Som for tidligere Finantsaar.

ad 13. Sfr. ovenfor ad § 6.

ad 14, 15, 16 og 17. Som for Finantsaaret 1879—80.

ad 18. I de senere Aar ere flere Banker blevne bedragne ved falske med uægte Thinglæsningspaategninger forsynede Panteobligationer, som ere blevne givne til Sikkerhed for ydede Laan. Der har ved disse Thinglæsningspaategninger, ligesaa lidt som ved selve Panteobligationerne, været Noget, der kunde give Mistanke om, at de ikke vare ægte; men saaledes som denne Art Paategninger nu sædvanligvis gives, er en Eftergjørelse heller ikke vanskelig. Der er derfor opstaaet det Spørgsmaal, om der ikke kunde træffes Foranstaltninger imod saadan Eftergjørelse, og Direktionen for Nationalbanken i Kjøbenhavn, der i saa Henseende har henvendt sig til Justitsministeriet, har navnlig troet, at ikke Lidet vilde være vundet, hvis det blev paalagt Retskriverne ved Siden af Underkriften paa de ommeldte Paategninger tillige at paatrykke dem deres Segl. Man formener ogsaa, at en saadan Foranstaltning vil være hensigtsmæssig, og er derfor findet at paabyde, at Thinglæsningspaategninger, naar en Obligation første Gang fremkommer til Thinglæsning, skulle forsynes med Segl. Smidleriid vil dette kun give Betryggelse mod Forsælskning, naar der haves Sikkerhed for, at der anvendes Segl, som ere omhyggeligt udarbejdede og ved deres Præg tilkjendegive, at de ere rette Embedssegel. Navnlige bør der kun benyttes de saakaldte tørre Stempler, idet Segl, der anbringes ved Paaklæbning, med Lethed kunne oversjæres fra et Dokument til et andet, og saaledes uden Vanskelighed misbruges.